

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Светлин Михайлов
Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Въззивно търговско дело
№ 20231001000313 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и следващите от ГПК.

Съдът е сезиран с въззивна жалба, подадена от Община Борован срещу Решение № 10 от 13.02.2023 г., постановено по търговско дело № 103/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Враца, с което община Борован е осъдена да заплати на ищеца по делото - „Робърт Уинтър енд Партнерс България“ ЕООД, сумата от 93 443,12 лева, представляваща неизплатена част от възнаграждението по договор № Д-Д-74/17.08.2016г., законна лихва за забава в размер на 2 513,70 лева, както и разноските в съдебното производство пред първа инстанция в размер на сумата от 8 725,06 лева. Жалбоподателят поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила и необосновано. Счита, че е налице превратно тълкуване както на разпоредбите на приложените анекси, така и на клаузите на сключения договор за възлагане на обществена поръчка, като мотивите на съда са в директно противоречие един с друг, защото от една страна съдът приемал, че клаузите на договора за възлагане на обществена поръчка не следва да се тълкуват във връзка с осигуреното финансиране, а от друга страна обосновавал извода си за

дължимост на сумите по този договор за възлагане на обществена поръчка именно въз основа на договора за безвъзмездно финансиране. Твърди, че е погрешен извода на съда, че в подадена декларация за ползване на право на данъчен кредит е отразена проформа - фактура № 0000000001/04.02.2021г., тъй като проформа - фактурата не е нито първичен, нито вторичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията и реквизитите на чл. 4 от Закона за счетоводството и не подлежи на осчетоводяване, поради което и не може да бъде включена в дневниците за покупките, въз основа на които се изготвя справката - декларация по ЗДДС, която се подава в приходната администрация. Твърди и че неправилно съдът бил приел, че при община Борован е осчетоводена фактура № 0000000290/12.04.2021 г., издадена от „Робърт Уинтър енд Партнерс България“ ЕООД, в която е отразен остатък от пълния размер на договореното възнаграждение. Твърди, че тази фактура не е била осчетоводявана така както приемал съда, а напротив от извлечение от сметка 4010/242 за контрагент „Робърт Уинтър енд Партнерс България“ ЕООД, било видно, че е начислено единствено задължение от 30 285.50лв., изплатено след получаване на сумата от фин. кредит от ДФЗ, като начисленото ДДС върху тази сума е в размер на 6 057.10 лева, което също е отразено в тази счетоводна сметка. В жалбата се поддържа, че Община Борован е отправяла искания към ищеца за сключване на допълнително споразумение към договора за обществена поръчка за намаляване на цената за изготвяне на проектите, с цел да бъде налице съответствие между стойностите по договора и в досието на обществената поръчка, което би дало възможност на възложителя по договора да извърши съответното отчитане на сумите, които са били разплатени и да приключи досието на обществената поръчка в Регистъра на обществените поръчки, воден от АОП. Въззивникът поддържа, че е налице недобросъвестно поведение от страна на изпълнителя „Робърт Уинтър енд Партнерс България“ ЕООД, който в отклонение на постигнатите договорки, изрично уредени в чл. 4, ал. 4 от договора, е отказал да подпише такова допълнително споразумение. Според жалбоподателя решението е в противоречие с разпоредбата на чл. 20 от ЗЗД, като съдът е тълкувал произволно действителната воля на страните, изразена и обективизирана в клаузите на договора за обществена поръчка, като например разпоредбата на чл. 4, ал. 4 от същия. Поддържа, че в Закона за обществените поръчки изрично се предвижда възможността за сключване на договор под

условие, когато не е осигурено финансиране (чл. 114 от ЗОП), като в тази връзка са и клаузите на чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от договора, предвиждащи две хипотези: първата, при която възложителят не дължи възнаграждение, ако не бъде сключен изобщо договор за финансиране на някое от проектите предложения/ проект от Държавен фонд „Земеделие“ и втората - ако са налице разходи, които не са одобрени от финансиращия орган, или са редуцирани, като счита, че тук не се третира допълнителни и невключени в предмета на договора дейности. Според жалбоподателя като е добавил по своя преценка още едно изискване към разходите, а именно, да са за „допълнително извършени дейности“, съдът е изкривил волята на възложителя изрично да предвиди, че неодобрени разходи от финансиращия орган не се заплащат. Твърди се, че стриктното тълкуване на горепосочената договорна разпоредба предполага да се отдаде значение на разграничението, което се прави в нея - неодобрени разходи, извършени от изпълнителя и „редуцирани отДФЗ разходи, извършени от Изпълнителя“. Според него е очевидно, че втората хипотеза се касае до разходи, които са били одобрени отДФЗ, но впоследствие са били редуцирани, като твърди, че това се установявало в конкретния случай: чеДФЗ е редуцирала част от разходите по проекта, поради което и на основание чл. 4, ал. 4 от Договора, същите не се дължат на изпълнителя по договора за възлагане на обществена поръчка. Жалбоподателят поддържа, че сключеният договор е класически договор под условие, както ЗОП изрично предвижда. Жалбоподателят отделно въвежда доводи и за незаконосъобразност на решението в частта за присъдената лихва. Поддържа, че съдът се е позовал на разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от договора, предвиждаща срок от 10 дни за извършване на плащането, но не е съобразил, че този срок започва да тече след кумулативното сбъдване на две условия - от една страна- издаването на фактура, а от друга страна — въвеждането на обекта в експлоатация, а по делото не са събрани никакви доказателства относно това дали и кога е въведен в експлоатация обекта. Предвид изложените съображения претендира отмяна на атакуваното решение и отхвърляне на исковите претенции. В хода на въззивното производство поддържа жалбата чрез процесуалния си представител – адв. В., като претендира уважаването ѝ и присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната по жалбата страна - „Робърт Уинтър енд Партнерс България“

ЕООД оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в постъпилия писмен отговор чрез процесуалния си представител – адв. П. В.. Сочи, че решението е правилно и законосъобразно, като твърди, че докладът на съда по делото е възприет от община Борован, без искания за изменение на същия, видно от протокол от ОСЗ от 15.03.2022г. Сочи, че съдът правилно е възприел и анализирал, че цената по договора за услуга от 17.08.2016г. е точно определена съгласно ценовото предложение и проведената процедура за обществена поръчка, като тя е съществен елемент на договора и е заложена в раздел III и дължима при наличие на финансиране за определена проектна дейност, в случая под-дейност 3 от договора за услуга. Сочи, че по делото е безспорно установено, че финансиране за под-дейност 3.1. е осигурено и пътният участък е въведен в експлоатация, за което е приложено удостоверение. Поддържа, че в глава IV, чл. 4 ал. (3) от Договора за услуга допълнително е уговорено, че „Възложителят ще извършва плащания по съответните дейности съгласно настоящата документация и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител по одобрения проект”. Ответникът сочи, че жалбоподателят твърди, че „цена“ и „разходи, извършени от изпълнителя“ по договора за услуга са идентични понятия, което правилно и в съответствие със закона, съдебната практика и счетоводните стандарти, първата инстанция отрича като несъстоятелно. Поддържа, че в сключения договор между страните категорично липсва клауза или условие, че цената по глава III, чл. 3, ал. (1) ще бъде изменяна в зависимост от размера на одобреното финансиране. Освен това се сочи в отговора, че на 12.02.2018г. между община Борован и Държавен фонд Земеделие е подписан Договор № 06/07/2/0/00286, в който е посочен размер на одобрените разходи и към който в последствие се подписва Анекс I от 20.06.2019г. и Анекс II, от които е видно, че разликата между заявената от община Борован сума за финансиране със заявлението от 29.09.2017г. и одобрената за финансиране от ДФЗ по подмярка 7.2. сума е записана в анекса като „Разходи за частно финансиране” и тези проектни разходи ще бъдат заплатени от общината чрез средства от общинския бюджет. Ответникът сочи и че е подписано споразумение от 20.11.2019 година между страните по делото за отказ от авторски надзор към Договор Д-Д-74/17.08.2016г. между Община Борован и „Робърт Уинтер енд Партнерс България“ ЕООД, в което Община Борован се е задължила да заплати в пълен обем дължимите по договора суми по т.3.1. от същия, което е

сключено след датата на договора № 06/07/2/0/00286 от 12.02.2018г. и Анекс I от 20.06.2019г. между въззивния жалбоподател и ДФЗ и от това е видно, че волята на страните е била да се заплати в пълен обем цената, уговорена в договора за поръчка и че същата е дължима, независимо, че ДФЗ не е одобрило част от заявените от общината средства за безвъзмездно финансиране по договора за услуга, което сочи, че размерът на одобрено финансиране от ДФЗ е неотносим към цената по договора за услуга. В отговора се изтъква също така, че бюджетите за пряко изпълнение на СМР се определят и разчитат от община Борован, и дружеството „Робърт Уинтър енд Партньрс България“ ЕООД не е запознато с размера на сумите за бюджетите и разчетите, определящи сумите за изпълнение на строително монтажните работи, които са изцяло във властта на възложителя по договора. Съгласно Наредба № 12 за прилагане на подмярка 7.2. „Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малка по мащаби инфраструктура” от мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., която е в сила от 02.08.2016г., допустими за финансиране са разходи за проектиране, които са до 5% от разходите, свързани с прякото изпълнение на строително-монтажните работи. Оттук следва, че при подписване на Договор Д-Д-74 на 17.08.2016г. между Община Борован и „Робърт Уинтер енд Партнерс България“ ЕООД община Борован е била наясно, че ще се одобри разход в размер на 5% от разходите за СМР, но не е коригирала цената по договора за услуга преди подписване на същия, договорът не е изменен по реда на ЗОП, нито е уведомила Робърт Уинтър енд Партньрс в какъв размер са сумите, предвидени по разчетите им за СМР. Община Борован безспорно определя бюджетите за СМР за пътната мрежа без участието или знанието на ищцовото дружество и се твърди, че е упражнила правото си в негов ущърб, което съгласно разпоредбата на чл. 289 от Търговския закон, е недопустимо, ако се извършва само с намерение да се увреди другата страна. Според въззиваемия общината, чрез определяне на бюджетите за СМР след подписване на договора, е целяла редукция на дължимото възнаграждение с над 60% от договореното. При това положение се твърди, че е налице доказана користна недобросъвестност от страна на община Борован при сключване на договора за услуга, и предявеният иск следва да бъде уважен изцяло, като се приложи разпоредбата на чл. 25 от ЗЗД,

според който възнаграждението по договора за услуга ще бъде дължимо в пълен размер, ако страната е действала недобросъвестно, за да попречи да настъпи условието. Поддържа, че с определяне на бюджет за реално изпълнение в посочения размер, при действие на разпоредбата на чл. 29, ал. (2), точка 3 от горесцитираната Наредба, община Борован съзнателно е заложила като недопустими над 60% от стойността по договора за проектиране и така е попречила разходите за проектиране да бъдат одобрени, което навежда на явна недобросъвестност. С оглед горното се поддържа, че, ако съдът приеме постановеното решение за неправилно и сключването на договора под твърдяното от общината условие за доказано по делото, като постави дължимостта на възнаграждението в пълен размер под условие от сбъдването на бъдещото несигурно събитие - „одобряване на „разходи“ от финансиращия орган Държавен фонд Земеделие“ в размер на цената по договора, то на основание чл. 25 от ЗЗД, във вр. с чл. 289 от ТЗ, следва да се приеме, че „условието се е сбъднало, ако страната, която има интерес от несбъдването му, недобросъвестно е попречила да настъпи то.“ Предвид горното и по подробно изложените доводи претендира потвърждаване на обжалваното решение, отхвърляне на жалбата и присъждане на направените разноси за адвокатско възнаграждение. Пред въззивния съд оспорва жалбата чрез процесуалния си представител – адв. В., като претендира отхвърлянето ѝ. Претенция за разноси не е заявена.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл. 269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от жалбоподателя основания за неправилност на първоинстанционния акт, намира следното:

С решение №149/14.04.2016г., приложено с исковата молба, е открита процедура по обществена поръчка, която по данни от официалния сайт на Агенцията по обществени поръчки е с номер 00690-2016-0010, и с описания предмет, а именно: изготвяне на технически проект и изпълнение на авторски надзор за описаните проектни предложения, който обхваща и под-дейност 3.1 от договора: Основен ремонт на пътища в Община Борован - с. Борован, ул. “Иван Вазов“ и път Добролево-Сираково, като е отразено, че поръчката е зелена и се финансира от Програмата за развитие на селските райони 2014г. - 2020г. Представено е обявлението за поръчката.

Не се спори между страните по делото и е видно от представения на стр. 19, том 1 и следващите от делото, че между тях е сключен договор за услуга № Д-Д-74 за изготвяне на технически проект, който обхваща три под-дейности, като възложител е Община Борован, а изпълнител – ищцовото дружество. Съгласно чл. 1, ал. 2 предметът на договора включва дейностите, описани в Техническото задание, като за изпълнителя са задължителни всички нормативни правила относно обхвата и съдържанието на проекта. В чл. 2, ал. 1 е уговорено, че договорът влиза в сила от датата на подписването му и се сключва със срок за изпълнение 42 календарни дни. В чл. 2, ал. 4 е уговорено, че поръчката се счита окончателно изпълнена след подписване на приемо-предавателен протокол за предаване на инвестиционните проекти във фаза технически проекти. В чл. 3, ал. 1 е уговорено, че общата цена на договора е 342 900 лв. без ДДС или 411 480 лв. с ДДС, разпределени по отделни дейности както е описано, като за спорната дейност 3 – изготвяне на инвестиционен проект за Основен ремонт на пътища в Община Борован - с.Борован, ул. “Иван Вазов“ и път Добролево-Сираково сумата е 167 300 лв. без ДДС или 200 760 лв. с ДДС, като по под дейност 3.1 сумата е 167 040 лв. с ДДС, а по под дейност 3.2 – упражняване на авторски надзор – 33 720 лв. с ДДС. В чл. 4, ал. 1 е уговорено, че разплащането се извършва както следва: първо плащане – до 50% от посочената сума след одобрение на проекта и получаване по сметка от възложителя на авансово плащане в съответно процентно изражение по договор между него и финансиращия/управляващия орган; окончателно плащане в размер на сума, равна на остатъка от дължимото възнаграждение, посочено в чл. 3.1, в срок до десет календарни дни след въвеждане на обектите в експлоатация и представяне на оригинална фактура от изпълнителя. Посочена е в чл. 4, ал. 2 банкова сметка, по която да се извършват плащанията, като в чл. 4, ал. 3 е уговорено, че при липса на сключен договор / отказ за финансиране/ за отпускане на финансова помощ за финансиране на някое от проектните предложения / проект от Държавен фонд „Земеделие“ възложителят не дължи възнаграждение и двете страни не дължат неустойки като пропуснати ползи една към друга от какъвто и да било характер и/или предмет, които са в обхвата на проекта, за който липсва сключен договор за отпусната финансова помощ или одобрен разход за дейността, като е посочено, че в случай че бъде сключен договор / осигурено финансиране/ за един или няколко от проектните предложения, възложителят

ще извършва плащания по съответните дейности съгласно настоящата документация и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител за одобрения проект. В чл. 4, ал. 4 е посочено, че разходи, извършени от изпълнителя, но не одобрени от финансиращия орган и/или редуцирани от Държавен фонд „Земеделие“ не са задължения на възложителя. В раздел V чл. 5 са уговорени правата и задълженията на страните, а в чл. 6 – какво е непреодолима сила, като изрично в ал. 5 е посочено, че липсата на парични средства не представлява непреодолима сила. В чл. 24 е уговорен реда за приемане на работата. Представено е приложение №14 към договора, което е ценовото предложение на ищцовото дружество.

Не се спори и е видно от представения договор за дарение от 28.09.2016г., сключен между същите страни, че извън възложените дейности, които съгласно отбелязаното в параграф 2 дарителят е извършил добросъвестно и в пълен обем, включително по т.3.1, дарителят - „Робърт Уинтър енд Партнерс България“ ЕООД е извършил допълнително проектиране по дейност 3, извън предметния обхват на договора за описания участък, като предоставя безвъзмездно на Община Борован така описаните в чл. 1 проекти по всички части.

Не се спори, че е издадена фактура №216/10.01.2019г. по процесния договор за авансово плащане по поддейност 3.1 и 4.1 на стойност 37 254,28 лв. с ДДС. На 20.11.2019г. е подписано представеното споразумение към договора за отказ от авторски надзор, в което изрично е записано, че Община Борован се е задължава да заплати в пълен обем дължимите по договора суми по т.3.1. от същия.

Представена е проформа фактура №1/04.02.2021г., с получател Община Борован и доставчик – ищцовото дружество, с която е фактурирана дейността по изготвяне на инвестиционен проект съгласно договора по под-дейност 3.1 на обща стойност 139 200 лв. без ДДС, като е приспаднал аванс и сумата за плащане по фактурата е 108 154,77 лв. без ДДС или 129 785,72 лв. с начислен ДДС. За същите суми е издадена и фактура №290/12.04.2021г., представена пред ОС – Враца, като за изпращането ѝ от изпълнителя на възложителя е приложено ел. писмо от 15.04.2021г.

Не се спори, че от Община Борован са изпратили с приложеното писмо с изх.№30-65 от 08.02.2021г. до съконтрахента си допълнително

споразумение – анекс към договора от 05.02.2021г., което както е посочено е във връзка с актуализиране на одобрената субсидия от ДФЗ, но същото не е подписано от ищцовото дружество, а само от страна на Община Борован.

Представен е анекс 1 от 20.06.2019г., сключен между Община Борован и ДФЗ, с който първоначално одобрената финансова помощ на етапа на кандидатстването по под мярка 7.2 в размер на 5 607 303,80 лв. е заменена със сумата 5 526 746,46 лв. по приложение №1 - „Таблица за одобрените разходи“. На стр. 80 и следващите е представен и самия договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ от 12.02.2018г., сключен между Община Борован и Държавен фонд „Земеделие“ с приложенията към него. Съгласно договора № 06/07/2/0/00286/ Държавен Фонд „Земеделие“, наричан за краткост „Фондът“ и Община Борован, наричана за краткост „Ползвател“, е уговорено отпускане на безвъзмездна финансова помощ по под мярка 7.2. „Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малка по мащаби инфраструктура“ от мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., съфинансирана от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони“, като се предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ, по подмярка 7.2 „Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малки по мащаби инфраструктура“ от мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. (наричана по-нататък „подмярка 7.2“) за изпълнението на одобрен проект № 06/07/2/0/00286/, а именно: „Реконструкция на общинска четвъртокласна пътна мрежа в община Борован- пътища в община „Борован“- с.Борован, ул.Иван Вазов (от от.380 до път VRC 1015, дължина м) и път Добролево-Сираково (път VRC 1016, дължина 1400м)“.

Представени са писма от Община Борован до ищцовото дружество, с които настояват да бъде коригирана сумата по проформа фактурата с известие за доставяне. Във връзка с писмо от ДФ „Земеделие“, с което са изисквани фактури и платежни документи, с писмо с изх. №38-11/22.04.2021г. Община Борован изпраща на ДФЗ описаните фактури и платежни, сред които освен тези на Обединение Борован, „Стройнорм“ ЕООД, „Ведипема“ ЕООД, сред които изрично фигурира и процесната фактура №290/12.04.2021г. за сума 129 785,72 лв. и две платежни нареждания от 18.04.2021г. към

ищцовото дружество съответно за сумата от 30 285,50 лв. и сумата от 6057,10 лв.

В том 2 на стр.486 и следващите от делото във връзка с издаденото съдебно удостоверение са представени документите във връзка с разплащането, попълнени от Община Борован, като в заявката/искането за безлихвен заем по проекта по образец, с която е търсена сумата от 2 771 665,33 лв., изрично е посочено, че се декларира, че разликата между заявения размер на разходите за изпълнението на конкретния проект и одобрените за плащане от ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция, се осигурява от общината /стр.491 от делото/. Видно от същите на 17.05.2021г. в изпълнение на изискванията на чл.29, ал.1 от ЗОП Община Борован е подала Обявление за приключване на договор за обществена поръчка № 00690-2016-0010/17.05. 2021г., находящо се в официалния публичен регистър на обществените поръчки на aor.bg. От обявлението е видно, че договорът е изпълнен от “Робърт Уинтер енд Партньърс България“ ЕООД в срок, в пълен обем и не е изменян след приключването му. С изх.№ 01-0800/969 от 12.04.2021г. от ДФ “Земеделие“ до Община Борован е изпратено Уведомително писмо за изплащане на средства чрез безлихвен заем във връзка с Договор № 06/ 07/2/0/00286 от 12.02.2018г. в което е упоменато, че на база представени документи към заявка за плащане № 06/07/20/00286/3/01 и извършени проверки, изчислените допустими за финансиране разходи по заявката за окончателно плащане възлизат на 5 517 457.61 лв. без ДДС, като съгласно същото общата стойност на недопустимите за възстановяване разходи възлиза на сумата от 8 364.18 лв., формирана по следния начин: наложена финансова корекция съгласно анекс 2 към договор № 06/07/2/0/00286 в размер на 10 % от одобрените разходи за позиции “Разходи за подготовка на проект“ и “Разходи за управление на проекта“ с одобрен изпълнител ДЗЗД “Обединение-консултантски и юридически услуги“, в тази връзка е наложена редукция в размер на 8 364.18 лв.

Към делото е приложено Разрешение за ползване № ДК-07-Вр5 /18.02.2021 г. /лист 554 от делото /, от което е видно, че е въведен в експлоатация строеж: "Реконструкция на общинска четвъртокласно мрежа в Община Борован" с конкретно посочени подобекти, сред които е път с. Борован, ул."Иван Вазов" и път от края на с.Добролево до началото на с.

Сираково.

По делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице И. К. К.- С., което се кредитира от съда като дадено обективно, безпристрастно и компетентно. Видно от заключението вещото лице е установило, че Община Борован през януари 2019г. е превела по сметка на “Робърт Уинтер енд Партньрс България“ ЕООД авансово плащане на стойност 37 254.28 лева с ДДС, за което ищеца е издал фактура № 0000000216 с дата 10.01.2019г. На 20.11.2019г. между Община Борован и “Робърт Уинтер енд Партньрс България“ ЕООД чрез пълномощника на управителя Г. Д., е сключено споразумение за авторски надзор към Договор № Д-Д-74/17.08.2016г., с което общината се е задължила да заплати в пълен обем дължимите по договора суми по т.3.1. от същия - предмет на иска. Вещото лице сочи, че на 27.04.2021г. по сметката на дружеството е постъпило частично плащане от Община Борован по окончателната фактура в размер на 30 285.50 лв., а на 05.05.2021г.е преведена сума в размер на 6 057.10 лв.с основание: ДДС по ф-ра № 0000000290/ 12.04.2021г., договор № 74/17.08.2016г. Вещото лице е коментирало подробно, в табличен вид фактурираните и изплатени суми, включително и спрямо другите изпълнители по под мярката, в която част изложението му според настоящия състав е неотносимо към спора. Експертът сочи в извод, че неизплатената сума по процесната фактура №290/12.04.2021г. възлиза на 93 442,12 лв., а лихвата за забава върху същата за периода от 05.05.2021г. до датата на исковата молба – 26.07.2021г. възлиза на сумата от 2154, 39 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима, подадена е в срока по чл. 259, ал.1 ГПК от легитимирана страна в процеса, имаща правен интерес от обжалване, и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Първоинстанционното решение, като постановено от законен съдебен състав, в изискващата се от закона писмена форма, в рамките на правораздавателни правомощия на съда и съобразено с твърденията на ищеца в исковата му молба относно обстоятелствата, на които се основава иска, и търсената с иска защита, е валидно и допустимо.

По главния иск, за реално изпълнение на задължението на Община

Борован като възложител за заплащане на извършените дейности, следва да се установи, че е налице валидно сключен договор, по който е налице изпълнение и е дължимо възнаграждение в претендирания размер. Настоящият състав намира, че надлежната правна квалификация на предявения иск е по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр с. чл. 112, ал. 1 от ЗОП, вр. чл. 258 от ЗЗД - за заплащане на неиздължена според ищцовото дружество сума съгласно сключения по реда на ЗОП договор за възлагане на услуга във връзка с строителство поради извършването на възложената работа, като окръжният съд е разгледал именно заявените от ищеца твърдения и предявеното му искане. По делото не е спорно, че между страните е възникнало облигационно правоотношение на основание сключен на 17.08.2016 г., след проведена процедура по ЗОП, писмен договор за услуга, по силата на който ответната Община Борован е възложила, а ищецът "Робърт Уинтер енд Партнерс България" ЕООД е приел да извърши срещу възнаграждение описаните дейности по изготвяне на технически проекти и изпълнението на авторски надзор за Община Борован за посочените обекти. Не се спори също, че изпълнителят е изготвил проектите, съгласно заданието на възложителя, и е предал същите, както и че възложителят е приел работата, без да възрази относно качеството ѝ, като от представеното разрешение за ползване се установява и че обектите са въведени в експлоатация. Безспорно е и обстоятелството, че Община Борован е заплатила на ищеца "Робърт Уинтер енд Партнерс България" ЕООД като възнаграждение сума в общ размер от 73 596,88 лв., както следва: през м. 01.2019 г. е извършено авансово плащане в размер на 37 254,28 лв. по фактура № 0000000216/10.01.2019г.; на 27.04.2021 г. – частично плащане от 30 285.50 лв. и на 05.05.2021 г. – частично плащане от 6 057.10 лв., двете по фактура № 0000000290/12.04.2021 г. По делото се установи, че с писмо изх.№ 30-65/08.02.2021 г. Община Борован е уведомила изпълнителя "Робърт Уинтер енд Партнерс България" ЕООД, че съгласно Анекс I от 20.06.2019 г. към Договор № 06/07/2/0/00286/12.02.2018 г. между Община Борован и ДФЗ има настъпили промени, касаещи актуализиране на цената, одобрена от ДФЗ, във връзка с което е подготвено Допълнително споразумение № 1/05.02.2021 г. към Договор № Д-Д-74/17.08.2016 г. и е поискала изпълнителя да подпише същото и да изготви и предостави нова фактура с актуалната стойност, като към писмото е приложено Допълнително споразумение към Договор № Д-Д-

74/17.08.2016 г. между Община Борован и "Робърт Уинтер енд Партнерс" ЕООД /л.45-л.53/, от което е видно, че се намалява цената за изготвяне на проектите по под-дейност 3.1. на 61 340.23 лв. без ДДС или 73 608,28 лв. с ДДС. Това допълнително споразумение е подписано от представител на Община Борован, но не и от представител на "Робърт Уинтер енд Партнерс България" ЕООД. Следователно не е сключван анекс или друг документ, с който да е изменен първоначално сключения договор, тъй като направеното предложение за това от страна на Община Борован не е прието от дружеството и допълнителното споразумение не е подписано от страна на "Робърт Уинтер енд Партнерс България" ЕООД. Съгласно разпоредбата на чл. 112 ал. 4 от Закона за обществените поръчки, сключеният договор трябва да съответства на проекта на договор, приложен в документацията, допълнен с всички предложения от офертата на участника, въз основа на които последният е определен за изпълнител на поръчката, като промени в проекта на договор се допускат по изключение, когато е изпълнено условието по чл. 116, ал. 1, т. 7 и са наложени от обстоятелства, настъпили по време или след провеждане на процедурата. В разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗОП е предвидено, че договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения могат да бъдат изменяни когато: 1. промените са предвидени в документацията за обществената поръчка и в договора чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи, включително клаузи за изменение на цената или опции; обхватът и естеството на възможните изменения или опции, както и условията, при които те могат да се използват, не трябва да води до промяна в предмета на поръчката или на рамковото споразумение; 2. поради непредвидени обстоятелства е възникнала необходимост от извършване на допълнителни доставки, услуги или строителство, които не са включени в първоначалната обществена поръчка, ако смяната на изпълнителя: а) е невъзможна поради икономически или технически причини, включително изисквания за взаимозаменяемост или оперативна съвместимост със съществуващо оборудване, услуги или съоръжения, възложени с първоначалната поръчка, и б) би предизвикала значителни затруднения, свързани с поддръжката, експлоатацията и обслужването или дублиране на разходи на възложителя; 3. поради обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, е възникнала необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на

договора или рамковото споразумение; 4. се налага замяна на изпълнителя с нов изпълнител, при условие че възможността за замяна е предвидена в документацията за обществената поръчка и в договора чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи, касаещи възникването на конкретни условия; 5. се налага замяна на изпълнителя с нов изпълнител, когато за първоначалния изпълнител е налице универсално или частично правоприемство, включително при преобразуване на първоначалния изпълнител чрез вливане, сливане, разделяне или отделяне, или чрез промяна на правната му форма, както и в случаите, когато той е в ликвидация или в открито производство по несъстоятелност и са изпълнени едновременно следните условия: а) за новия изпълнител не са налице основанията за отстраняване от процедурата и той отговаря на първоначално установените критерии за подбор; б) промяната на изпълнителя не води до други съществени изменения на договора за обществена поръчка или рамковото споразумение и не цели заобикаляне на закона; 6. условията по т. 4 или 5 са налице по отношение на участник в обединението изпълнител, което не е юридическо лице; и т. 7. се налагат изменения, които не са съществени. Визираната в разпоредбата на чл.112, т. 7 на чл. 116 от ЗОП предпоставя, че е допустимо изменение на договора, когато се налагат изменения, които не са съществени. В случая не може да се приеме, че намаляването на цената по под дейност 3.1 от уговорената по договора в размер на сумата от 167 040 лв. с ДДС, на сума в размер 61 340.23 лв. без ДДС или 73 608,28 лв. с ДДС, т.е. с повече от 60% от първоначално уговорената съставлява несъществено изменение. Напротив същата безспорно съставлява съществено изменение на договора за обществена поръчка и същото не е допустимо съгласно предвиденото в разпоредбите на ЗОП. Такова не е и уговорено, тъй като няма постигнато двустранно съгласие по предложението на възложителя. Съдът намира, че не се установява и да е налице някоя от другите хипотези по чл. 116 от ЗОП допускащи изменение на сключения договор за обществена поръчка, тъй като безспорно в същия няма изрична клауза за изменение на цената, която да е предвидена ясно и точно. Следователно по законоустановения ред не е сключено допълнително споразумение или анекс между възложителя Община Борован и изпълнителя – ищцовото дружество за намаляване на цената по процесната поддейност, така както се претендира от ответника по иска. Предложението на възложителя не е прието нито изрично, нито мълчаливо, с конклюдентни

действия, т.е. не е налице изменение на сключения договор по взаимно писмено съгласие. Доводите, че било прието с конклюдентни действия при приемане на плащане на аванс в установения размер, не може да бъде споделено, тъй като уговорката по договора е, че авансът е до 50% от сумата, но няма минимален размер, така че приемането на плащане на аванс в размер по-малък от половината от уговорената сума не може да се тълкува като конклюдентно съгласие от страна на изпълнителя за изменение на съществен елемент от договора, а именно уговорената цена. Относителната към договорите за обществени поръчки специална нормативна уредба предвижда рестрикции по отношение последващата промяна на сключения договори за обществени поръчки, включително и досежно цената, като изменението е допустимо само в изрично предвидените в закона хипотези и то след мотивирана и детайлна обосновка, което предполага оформянето му в писмен вид, каквото допълнително споразумение в случая не е сключвано между страните. Предвид горното, независимо от това дали е било уговорена или не възможност за такова съществено изменение на цената, то изменението ѝ не е факт и следователно ответната Община Борован дължи заплащане на уговорената по договора цена в съответния пълен размер, тъй като няма изменение на договора.

Според жалбоподателят неправилно първоинстанционният съд е тълкувал клаузите на клаузите на чл. 4, ал. 3 и чл. 4 ал. 4 от договора, предвиждащи две хипотези: първата, при която възложителят не дължи възнаграждение, ако не бъде сключен изобщо договор за финансиране на някое от проектните предложения/ проект от Държавен фонд „Земеделие“ и втората - ако са налице разходи, които не са одобрени от финансиращия орган, или са редуцирани, като счита, че тук не се третират допълнителни и невключени в предмета на договора дейности. На първо място следва да се отбележи, че не може да бъде споделен довода на въззивника, че е налице хипотезата на чл. 114 от ЗОП, защото горепосочената разпоредба предвижда, че е когато при откриване на процедурата не е осигурено финансиране, възложителят посочва това обстоятелство в обявлението или поканата за потвърждаване на интерес, а при процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 8 - 10 и 13 - в решението за откриване и предвижда в проекта на договор клауза за отложено изпълнение, като в този случай всяка от страните може да поиска прекратяване на договора без предизвестие след изтичане на тримесечен срок

от сключването му. В случая в процесния договор в чл. 4, ал.3 е уговорено, че при липса на сключен договор / отказ за финансиране/ за отпускане на финансова помощ за финансиране на някое от проектните предложения / проект от Държавен фонд „Земеделие“ възложителят не дължи възнаграждение и двете страни не дължат неустойки като пропуснати ползи една към друга от какъвто и да било характер и/или предмет, които са в обхвата на проекта, за който липсва сключен договор за отпусната финансова помощ или одобрен разход за дейността, като е посочено, че в случай че бъде сключен договор /осигурено финансиране/ за един или няколко от проектните предложения, възложителят ще извършва плащания по съответните дейности съгласно настоящата документация и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител за одобрения проект. В чл. 4, ал. 4 е посочено, че разходи, извършени от изпълнителя, но неодобряни от финансиращия орган и/или редуцирани от Държавен фонд „Земеделие“, не са задължения на възложителя. При тълкуване на уговореното между страните настоящият съдебен състав споделя служебно известните му постановени по реда на чл. 290 от ГПК решения на ВКС, като напр. решение № 81 от 07.07.2009 г. по т.д. № 761/2008 г. на I т. о., решение № 167 по т. д. № 666/2010 г. на I т.о., решение № 115 от 01.11.2010 г. по т.д. № 939/2009 г. на I т. о., решение № 89 от 17.07.2009 г. по т. д. № 523/2008 г. на II т. о., решение № 54 от 23.07.2010 г. по гр. д. № 856/2009 г. на IV г. о., решение № 16 от 28.02.2013 г. по т. д. № 218/2012 г. на II т. о. и др., в които Върховният касационен съд се е произнесъл, че на тълкуване подлежат неясните, непълни и неточни уговорки в договора, които поради това пораждаат съмнение и спор между страните относно действителното съдържание на постигнатото при сключване на договора общо съгласие и целените с договора правни последици; че тълкуването се извършва съобразно критериите на чл. 20 от ЗЗД, за да се изясни действителната, а не предполагаемата воля на договарящите, като при прилагането на критериите на чл. 20 от ЗЗД с е предполага отделните договорни уговорки да се тълкуват във връзка една с друга и в смисъла, който произтича от договора, като се изхожда от целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността, но без да се подменя формираната при сключване на договора и обективизирана в съдържанието му воля на договарящите. С оглед горното съдът намира, че видно от съдържанието на горепосочените клаузи в чл. 4, ал. 3 е предвидено, че само ако е налице пълен

отказ от финансиране, се счита, че възложителят не дължи възнаграждение, но в случая не е така, тъй като не е налице пълен отказ от финансиране от страна на Държавен фонд Земеделие, поради което не са настъпили тези предпоставки, а е налице хипотезата на уговореното в края на чл. 4, ал.3 от договора, а именно при положение, че е „сключен договор / осигурено финансиране/ за един или няколко от проектните предложения, възложителят ще извършва плащания по съответните дейности съгласно настоящата документация и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител за одобрения проект“. Това е конкретната хипотеза и макар да не е налице одобрение на пълно финансиране от страна на ДФЗ, а има частично неодобрена разлика, то в случая съобразно уговореното по договора възложителят дължи плащане по съответните дейности съгласно документацията и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител. В подкрепа на горното тълкуване са обстоятелствата, че видно от представените документи във връзка с разплащането, попълнени от Община Борован, и конкретно в заявката/искането за безлихвен заем по проекта по образец, представена на стр. 491 от делото, с който е търсена сумата от 2 771 665,33 лв., изрично е посочено, че се декларира, че разликата между заявения размер на разходите за изпълнението на конкретните проекти и одобрените за плащане от ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция, се осигурява от общината, т.е. ответника. Горното се установява и от факта, че при сключване на последващите договора два анекса, а именно: Анекс I от 20.06.2019г. и Анекс II, в тях изрично е посочено, че разликата между заявената от община Борован сума за финансиране със заявлението от 29.09.2017г. и одобрената за финансиране от ДФЗ по подмярка 7.2. сума, записана в анекса като „Разходи за частно финансиране“, ще бъдат заплатени от общината чрез средства от общинския бюджет. В подкрепа на това тълкуване е и факта, че на 20.11.2019 година е подписано представеното и прието като неоспорен писмен документ споразумение между страните по делото за отказ от авторски надзор към Договор Д-Д-74/17.08.2016г. между Община Борован и „Робърт Уинтер енд Партнерс България“ ЕООД, в което Община Борован изрично се е задължила *да заплати в пълен обем дължимите по договора суми по т.3.1. от същия,* което споразумение е сключено след датата на договора № 06/07/2/0/00286 от 12.02.2018г. и Анекс I от 20.06.2019г. между Община Борован и ДФЗ и от това е видно, че волята на страните е била да се заплати в пълен обем цената,

уговорена в договора и че същата е дължима, независимо, че ДФЗ не е одобрило част от заявените от общината средства за безвъзмездно финансиране по договора за услуга. В подкрепа на този извод и тълкуване е и факта, че видно от представеното по делото извлечение от сайта на АОП, на 17.05.2021 г. Община Борован е подала Обявление за приключване на договор за обществена поръчка № 00690-2016-0010, в което е посочено, че договорът е изпълнен от „Робърт Уинтер Енд Партнерс България“ ЕООД в срок, в пълен обем и не е изменян след сключването му. Не могат да бъдат споделени и доводите на жалбоподателя, че окръжният съд неправилно е тълкувал клаузата на чл. 4, ал. 4 от договора, която предвижда, че разходи, извършени от изпълнителя, но не одобрени от финансиращия орган и/или редуцирани от Държавен фонд „Земеделие“, не са задължения на възложителя. Тук безспорно употребеният израз „разходи“ касае средства за такива дейности, които са допълнителни по своя характер, а не основното уговорено възнаграждение, което представлява уговорената цена по договора, която е негов съществен елемент и изменението ѝ е допустимо само и единствено по взаимно писмено съгласие, и с оглед това, че договорът е по ЗОП, при определени специфични предпоставки. Безспорно е, че по реда на сключените по ЗОП договори не могат да се заплащат други разходи, които не са предвидени в същия, а именно за допълнителни дейности, освен в предвидените изключения и именно тези разходи визира разпоредбата на чл. 4, ал. 4 от договора, като не може да се възприеме твърдението на въззивника, че е налице идентитет между цена /възнаграждение по договора/ и разходи. Това са два различни термина и в случая следва да се направи разграничение между уговорена цена по договора и разходи, извършени от изпълнителя, които не са одобрени, т.е. това са разходи за тези дейности, които не фигурират като одобрени в документацията, но в случая претенцията не е за такива разходи, а за основното възнаграждение – уговорената по сключения договор цена. В случая е видно от данните, че изпълнителят е извършил действително и други разходи, извън одобрените, които обаче е дарил на Община Борован с приложения договор за дарение и те не са предмет на исковата претенция и спор. За пълнота следва да се отбележи, че доводите на въззивника относно мотивите на първоинстанционния съд за осчетоводяването на проформа фактурата и фактурата от 12.04.2021г. са неотносими, тъй като е безспорно, че въпросните фактури са получени при

ответника по иска Община Борован, което се потвърждава от представената кореспонденция между съконтрагентите, в които е ясно изразено желанието на общината изпълнителят да коригира цената по фактурата, което не е сторено. Това дали и как самата община е осчетоводила процесната фактура се явява ирелевантно, тъй като неправилното ѝ частично осчетоводяване не променя факта, че няма надлежно извършено изменение на клаузите на процесния договор за услуга с писмено споразумение или настъпило автоматично по силата на уговорените клаузи. С оглед горното доводите на жалбоподателя, че е погрешен извода на съда, че в подадена декларация за ползване на право на данъчен кредит е отразена „проформа - фактура № 0000000001/04.02.2021г., тъй като проформа - фактурата не е нито първичен, нито вторичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията и реквизитите на чл. 4 от Закона за счетоводството и не подлежи на осчетоводяване, поради което и не може да бъде включен в дневниците за покупките, въз основа на които се изготвя справка - декларация по ЗДДС, която се подава в приходната администрация, са неотносими към спора, тъй като в случая не е водещо осчетоводяването на фактурата като източник на соченото задължение. Задължението възниква от уговореното по договора, поради което осчетоводяването на проформа фактурата, което безспорно би следвало да е задбалансово според изискванията на Закона за счетоводството, тъй като това не е фактура по ЗДДС, се явява ирелевантно, предвид факта, че задължението произтича пряко от настъпване на клаузите по договора и получаването и осчетоводяването на проформа фактурата не е от тях. Същите мотиви са относими и към възраженията на жалбоподателя, че неправилно първоинстанционният съд е отчел осчетоводяването на процесната фактура №290/12.04.2021г. и ползването на данъчен кредит по нея. В случая задължението, така както е уговорено по чл. 4 от договора, а именно за заплащане на остатъка от дължимото възнаграждение, се извършва в срок до десет календарни дни след въвеждане на обектите в експлоатация и представяне на оригинална фактура от изпълнителя. Неотносимо е как точно възложителя е осчетоводил тази фактура, а само дали му е представена и в случая безспорно тя е постъпила при него, достигнала е до адресата си, съгласно електронното писмо и той не само я е получил, но е и искал коригирането ѝ, а това, че той не я е осчетоводил надлежно в пълния ѝ размер и дали е ползвал ДДС по нея в пълен размер или не, е ирелевантно за

възникване на задължението и неговата изискуемост. Предвид горното всички доводи по жалбата във връзка с изводите на първоинстанционния съд относно осчетоводяването на проформа фактурата и на фактура №290/12.04.2021г., която е приета надлежно като писмено доказателство по делото, без да е оспорена като документ от ответника, и е за сума в общ размер на 129 785,72 лв. с начислен ДДС, са неотносими към крайните изводи на съда относно дължимостта на възнаграждението по договора.

Предвид гореизложените мотиви въззивният съд счита за неоснователен довода на жалбоподателя за обусловеност на процесния договор в частта за възнаграждението от сключения между него и ДФЗ договор за отпускане на финансова помощ по мярка 7 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014г.-2020 г. и реалното извършване на плащане по тази мярка. Договореното като дължимо в чл. 3 от процесния договор възнаграждение е с определен твърд размер, а не е определяемо в зависимост от други обстоятелства и правоотношения. Клаузата на чл. 4, ал.3, изр.1 от договора, предвиждаща, че при липса на сключен договор (отказ за финансиране) за отпускане на финансова помощ за финансиране на някое от проектите предложения/проект от ДФЗ, възложителят не дължи възнаграждение, е неприложима в случая, тъй като не е налице отказ за финансиране и между ДФЗ и Община Борован е сключен договор за финансова помощ и е налице одобрено частично финансиране, при което приложима се явява клаузата на чл. 4, ал.3, изр.2 от договора, според която в случай, че бъде сключен договор (осигурено финансиране) за един или няколко от проектите от ДФЗ, възложителят ще извършва плащания по съответните дейности съгласно настоящата документация и ценовата оферта на участника, определен за изпълнител на одобрения проект, без да се предвижда в договора автоматично редуциране на цената, без за това да има писмено съглашение между възложителя и изпълнителя и без да се установят специалните предпоставки за допустимост на горното по ЗОП, а именно да не съставлява съществено изменение на договора, тъй като безспорно намаляването на уговореното възнаграждение по същия с над 50% съставлява съществено изменение на договора, което е недопустимо по силата на законовата разпоредба на чл. 112, ал. 4 от ЗОП. С оглед горното и установените по размер плащания, съдът споделя изводите на ОС-Враца, че е дължима неплатена разлика от възнаграждението по договора в размер на сумата от

93 442,12 лв., за която е уважен иска, поради което първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено. За пълнота следва да се отбележи, че предвид възприетото от настоящата инстанция, не следва да се обсъжда заявеното при условията на евентуалност от въззиваемия възражение, че ако сключването на договора е под твърдяното от общината условие и дължимостта на възнаграждението в пълен размер е под условие сбъдването на бъдещото несигурно събитие „одобряване на „разходи“ от финансиращия орган Държавен фонд Земеделие“ в размер на цената по договора, то на основание чл. 25 от ЗЗД, във вр. с чл. 289 от ТЗ, следва да се приеме, че „условието се е сбъднало, освен ако страната, която има интерес от несбъдването му, недобросъвестно е попречила да настъпи то.“, като са изложени твърденията относно недобросъвестност на Община Борован, въпреки че според настоящия съдебен състав са налице данни по делото за основателност на тези твърдения на въззиваемия. Безспорно е, че бюджетите за пряко изпълнение на СМР се определят и разчитат от община Борован и че съгласно приложимата Наредба № 12 за прилагане на подмярка 7.2. „Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малка по мащаби инфраструктура“ от мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., в сила от 02.08.2016г., допустими за финансиране са разходи за проектиране, които са до 5% от разходите, свързани с прякото изпълнение на строително-монтажните работи, т.е. от самото поведение на Община Борован зависи какъв размер ще е допустим за финансиране при залагане на разходите за СМР и несъобразяването от страна на общината с уговореното по договора при залагане на разходите може да се възприеме като явна недобросъвестност, поради което би било приложима хипотезата на чл. 25 от ЗЗД във връзка с чл. 289 от ТЗ.

С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорния такъв за присъждане на обезщетение за забавено плащане. В чл. 4, ал. 1 от сключения между страните договор е предвидено, че окончателното плащане следва да бъде извършено в срок до 10 календарни дни след въвеждане на обектите в експлоатация и представяне на оригинална фактура от изпълнителя, каквато безспорно е представена и е от 12.04.2021г. и е достигнала до адресата си – Община Борован, което е видно от изявлението й, с писмо изх.№ 30-117/14.04.2021г., с което е искано изменение на фактурата

относно размера на възнаграждението. По делото е представено и разрешение за ползване № ДК-07-Вр5 /18.02.2021 г. /стр. 554 от делото /, от което е видно, че е въведен в експлоатация обекта, т.е. налице са кумулативните предпоставки за заплащане на остатъка от дължимото възнаграждение. Следователно ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва, установена по експертното заключение на вещото лице, изслушано в първа инстанция. Доводите на въззивника, че не било установено дали обектът е въведен в експлоатация са в разрез с установеното от доказателствата по делото. Предвид горното и в тази част, в която претенцията по чл. 86 от ЗЗД е изцяло уважена, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено. Не са налице основания с оглед крайния изход от спора и за ревизиране на първоинстанционното решение в частта за присъдените разноски.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено изцяло, а въззивната жалба се явява неоснователна. С оглед изхода на спора, разноски на жалбоподателя за настоящото производство не се следват, а въззиваемият не е претендирал такива за пред САС, поради което също не му се присъждат.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 10 от 13.02.2023 г., постановено по търговско дело № 103/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Враца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщаването му на страните при предпоставките по чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____